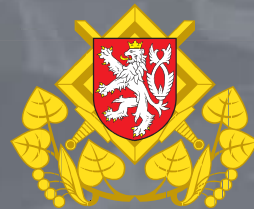

akti+

SEDMDESÁT DVA HODIN V ÚTOKU

report

Připraveno
ve spolupráci
s redakcí:

POTŘEBUJEME PŘIPRAVENOU A MODERNIZOVANOU ARMÁDU

To bylo ústřední motto Velitelského shromáždění náčelníka Generálního štábu Armády ČR, které se konalo koncem letošního února v hlavním sále Ministerstva obrany. Poprvé se jej ve funkci zúčastnila také ministryně obrany Jana Černochová. Cílem tohoto pravidelného setkání velení Armády ČR je stanovit priority rozvoje české armády a hlavní úkoly ozbrojených sil.

Armádní generál Aleš Opat a ve svém projevu vyzdvihl práci vojáků během pandemické krize, kdy armáda ukázala schopnost reagovat na nastalé situace a vyřešit je. Nyní by se ale armáda měla vrátit ke své hlavní práci a tou je výcvik. Generál Opat se vyjádřil i k současné krizi: „Jasně se potvrzuje, že svět není a nebude bezpečným místem, a proto platí: potřebujeme NATO, potřebujeme modernizovanou a připravenou armádu,“ konstatoval.

Ministryně ocenila profesionalitu českých vojáků

Na slova generála Opaty navázala ve svém projevu ministryně Černochová. „Profesionálové a zachránci, které voláme na pomoc vždy, když jde do tuhého. A kteří vždy pomohou. Povodně nebo tornádo. Kdo byl v první linii? Vojáci. Nedostatek personálu v nemocnicích kvůli covidu. Kdo byl první na řadě? Vojáci. Kdo stál za systémem Chytré karantény? Vojáci vedení plukovníkem Šnajdárkem.“

Ukrajina má plnou podporu České republiky

Vyjádřila se také k aktuální bezpečnostní situaci: „Rusko nemá absolutně žádný mandát diktovat suverénním státům, s kým se mohou bavit a kam mají patřit. Ani Gruzii, ani Ukrajině, ani členům NATO. Ukrajina má plnou podporu naší vlády, nechceme, aby si další země prožívala maďarský rok 1956, československý 1968, gruzínský 2008 nebo to, čemu čelí Ukrajina právě teď,“ konstatovala.

Prioritou je vybudování těžké brigády

Ve svém vystoupení zopakovala své priority a ujistila vojáky, že se bude intenzivně věnovat modernizaci armády a potřebnému růstu obranného rozpočtu: „Já tu chuť věci řešit mám. Chci armádu, která nebude první na řadě, když vláda šetří. Zavázali jsme se k výdajům ve výši 2 % HDP na obranu v roce 2025 a že co nejdříve vybudujeme těžkou brigádu. Slib splníme. A premiér, ministr financí i koaliční partneři to berou jako prioritu.“ V neposlední řadě hovořila o nutnosti zlepšit nábor do armády a aktivní zálohy, důležitosti vztahu s civilní veřejností i o klíčové spolupráci s českým obranným průmyslem.

Text: redakce, foto: AČR

SEDMDESÁT DVA HODIN V ÚTOKU

Dlouhé pěší přesuny, přepady, léčka i průchody minovým polem. To všechno se odehrávalo v lednu ve vojenském újezdu Hradiště v rámci cvičení Griffin IV. Do Doupovských hor dorazilo 380 vojáků 41. mechanizovaného praporu ze Žatce spolu s bojovými vozidly pěchoty Pandur. Kromě jednotek praporu se do cvičení zapojilo i 44 příslušníků aktivní zálohy 1. mechanizovaného praporu.

„Cílem cvičení bylo pokračovat v přípravě rot a štábů tak, abychom uspěli v taktickém cvičení praporu Rapid Griffin, které proběhne v dubnu letošního roku,“ říká velitel 41. mechanizovaného praporu podplukovník Stanislav Kočica. K tomu dodává, že tentokrát byl kladen důraz na koordinaci manévrů a paleb, kdy 2. rotní úkolové uskupení muselo po dobu 72 hodin plnit úkoly útočné operace v podobě rotního taktického cvičení s bojovou střelbou. Vojákům byly přiděleny i podpůrné prvky jako ženijní družstvo ke zřizování průchodů v minových polích a dělostřelecký průzkum pro zabezpečení palebné podpory. Nechyběla ani skupina C41STAR (Command, Control, Communications, Intelligence, Surveillance, Target Acquisition, Reconnaissance) a skupina odstřelovačů, která byla zasazena v klíčovém okamžiku.

V boji hodina ani počasí nehrají roli

Počasí je rozhodně důležitý faktor, ale pro vojáky nikdy nemůže být rozhodující. Úkol se musí splnit za všech podmínek. Nejinak tomu bylo i u praporu ze Žatce. Bojové střelby pěchoty a kolových vozidel Pandur se rozjely na plné obrátky.

Z letargie dlouhých pěších přesunů patrolováním vytrhly „imitační“ skupiny nepřítele, které pro jednotky rozehrávají taktické situace. Přepady, léčky nebo natrefení na průzkumný prvek nepřítele.

„Ráno před rozbřeskem jsme na základě zjištěných skutečností do hodiny vypracovali bojový rozkaz a seznámili vojáky se situací. Tou stěžejní informací pro ně je, jakého nepřítele a v jaké síle očekáváme. Pak následuje seznámení velitelů s úkolem, provedením, logistikou, spojením a velením,“ říká jeden z velitelů družstva a doplňuje, že úkolem 2. mechanizované roty bylo vyhledat a zničit průzkumný prvek nepřítele. „A to vše samozřejmě pod dohledem velení, řídicích a rozhodčích.“

Současně je úkolem štábu řídit operaci z místa velení, ověřit si všechny postupy a udržet si aktuální obraz celé operace.

„Taktické místo velení má svou důležitou roli. Je to jednak neodmyslitelná součást rozehry, ale i při přesunech řídí taktickou činnost rot a v rámci bojových střelb 2. rotního úkolového uskupení řídí bojovou činnost. Během toho postupuje v sestavě nebo za sestavou 2. rotního úkolového uskupení,“ vysvětluje podplukovník Kočica.

Nyní bude následovat příprava 41. mechanizovaného praporu na stěžejní cvičení tohoto roku Rapid Griffin převážně v posádce. V této fázi se budou roty připravovat samostatně a hlavní úsilí bude zaměřeno na štáb, jehož nácviky budou směřovat k finálnímu sladění celého štábu při řízení operace.

Reálný výcvik záložníkům chyběl

„Příslušníci aktivní zálohy našeho praporu s námi po delší odluce, způsobené pandemickými opatřeními, opět cvičí. Pro mě bylo ale velmi důležité zjištění, že i navzdory této nucené přestávce okamžitě naskočili do tempa a v rámci mechanizovaných i minometných družstev plnili dané úkoly bez jakýchkoli problémů,“ konstatuje velitel praporu.

Zimní kamufláž dostaly i Pandury

Samozřejmě, nebyly by to Doupovské hory, aby nepřipravily vojákům „ideální“ podmínky pro zimní výcvik. Opět pestrá škála počasí – několikrát díky sněhové nadílce „bílá tma“, mráz a následná obleva.

„S tím vším samozřejmě už počítáme a vždy se můžeme spolehnout, že Doupov má pro nás naplánovanou celou klimatickou škálu horského počasí. Proto jsme byli připraveni nejen zimním vybavením pro mužstvo, ale i prostředky maskování pro zimní období. To použili nejen jednotlivci, ale zimní kamufláž byla maskována i bojová vozidla Pandur,“ dodává závěrem velitel 41. mechanizovaného praporu podplukovník Stanislav Kočica.

*Text: Jana Deckerová,
foto: kpt. Štěpán Malast*

Příslušníci 533. prBS v CLV Pardubice

I NA DRON JE TŘEBA PILOŤÁK

Piloti operátoři bezpilotního systému ScanEagle z 533. praporu bezpilotních systémů se za podpory Velitelství Vzdušných sil zúčastnili specifického výcviku v Centru leteckého výcviku v Pardubicích (CLV), jehož cílem bylo mimo jiné i seznámení se zvláštnostmi a situacemi v průběhu letu z kokpitu pilotovaného letounu, které v pozemní řídicí stanici běžně nezažijí.

533. prapor bezpilotních systémů, jako jeden z nejmladších útvarů AČR, vznikl 1. ledna 2020 a je dislokován v posádce Prostějov. V současné době disponuje několika typy bezpilotních prostředků, z nichž momentálně největší je již zmiňovaný ScanEagle, který v letech 2015–2020 úspěšně působil v zahraniční operaci na území Afghánistánu, kde nalétal více než 3 500 letových hodin. Vzhledem k faktu, že jeho vzletová hmotnost přesahuje 20 kg, je dle platné legislativy považován za letadlo. Tudiž i piloti operátoři a pozemní letecký personál 533. praporu jsou certifikováni a pravidelně přezkušováni jako specialisté v Vzdušných sil.

Získali cenné zkušenosti

Pro prohloubení a rozšíření vlastních znalostí, návyků a dovedností v oblasti leteckého výcviku a dosažení obdobných standardů jako jsou nastavené u Vzdušných sil bylo na sklonku loňského roku velitelem Vzdušných sil vyhověno žádostí velitele Pozemních sil k realizaci této aktivity. Čtyři piloti operátoři bezpilotního prostředku ScanEagle se tak zúčastnili specifického pilotního výcviku v CLV v Pardubicích, kde se mimo jiné seznamovali s působením okolních vlivů na letoun a situacemi, které v pozemní řídicí stanici na vlastní kůži nezažijí.

Skupina byla svěřena zkušeným pilotům, bývalému bojovému pilotu slovenského letectva Ing. Petru Labudíkovi a hlavnímu instruktoru vrtulových letounů v CLV Ing. Vladimíru Bachoríkovi. Oba lektori se svým posluchačům pečlivě věnovali a snažili se jim předat cenné zkušenosti z dlouholeté praxe. Výcvik byl rozdělen na pozemní část a praktický letový výcvik. První týden byl tedy zasvěcen povinnému

seznámení s letištním řádem, organizací létání a používaným typem letadla Z-142.

Zkušenosti z Bagramu

Současně byly procvičeny i základy komunikace s řízením letového provozu včetně aplikace letecké frazeologie, se kterou již mají částečné zkušenosti ze zahraničních operací, kde téměř denně komunikovali s letištní věží na základně Bagram. Následná praktická výměna letových informací s řízením letového provozu, kdy pilot na palubě letounu reálně vstupuje do různých kategorií vzdušného prostoru, umožnila rozšíření potřebných vědomostí v podmínkách ČR. Osvojení si zásad letecké korespondence je obzvláště v prostředí létání bezpilotních

prostředků jednou z hlavních podmínek dodržení bezpečnosti letů.

Součástí prvního týdne teoretického výcviku bylo i fyzické seznámení s letounem přímo v hangáru, kde se piloti operátoři naučili základy pohybu kolem letounu, nasedání a vysedání z letounu, rozložení jednotlivých přístrojů a ovládacích prvků v kabině včetně ovládání radiostanice. V závěru tohoto bloku pak absolvovali nácvik nouzového opuštění letadla v případě vzniku krizové situace.

Od teorie k praxi

Následujících čtrnáct dní proběhlo ve znameňování praktického letového výcviku. Každý den byl zahájen předletovým briefingem, seznámením s informacemi o aktuálním počasí, jeho vývoji a sledovaných meteorologických jevech, s přidělenými pracovními sektory vzdušného prostoru, se stavem provozuschopnosti systémů a zařízení letištního zabezpečení, záložními letišti a časem vzletu.

Po celou dobu praktického výcviku byl velký důraz kladen na samostatnost pilotů v rámci předletové přípravy. K jeho hlavním cílům patřilo i procvičování úkolů srovnávací navigace. Právě tato činnost je náplní jednoho z nouzových postupů při řízení bezpilotního prostředku ScanEagle, kdy je po ztrátě GPS signálu pilot operátor odkázán na senzorové vybavení, které primárně používá k provádění průzkumu a sledování a let je veden dle pohyblivé mapy v pozemní řídicí stanici.

Ukázka vyšší pilotáže

Uvnitř kokpitu letounu se mimo monitorování letových přístrojů, jejichž digitální obdoby mají rovněž ve vlastní pozemní řídicí stanici, věnovali okolním vlivům působícím na letoun, z těch meteorologických především poryvům větru, na něž s nohama na zemi nejsou zvyklí. Ukázka prvků vyšší techniky pilotáže v závěru výcviku, jako jsou přemet, výkrut, souvrat, let na zádech apod., se pro ně stala reálným ověřením získaných teoretických znalostí z aerodynamiky a poskytla jim tak praktickou zkušenost o chování letounu při různých typech manévru.

Tento doslova pilotní projekt umožnil pilotům operátorům bezpilotních prostředků reálně pocítit, jak se letoun, který je od nich na míle daleko, za různých podmínek chová. Zásadní bylo zažít i standardy z oblasti výcviku a provozu letecké techniky zavedené u Vzdušných sil, které mohou být aplikovatelné u domovského útvaru. Závěrem je na místě poděkovat veliteli Vzdušných sil za umožnění této součinnosti, jež měla přesah i k upevnění návyků důležitých pro bezpečnost letů.

Text a foto: rtm. Martin Gratec,
rtn. František Šmid a pplk. Ing. Petr Manda

